

OOM HARRY EN DE MINI MISS

Leesexemplaar

© 2021, Marc de Bel en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar
gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en
schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke
uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrek-
king tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made
public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without
prior permission in writing from the publisher.

Omslagontwerp: Studio Pelckmans Uitgevers
Omslagbeeld en illustraties: Mila Torro
Zetwerk: Studio Pelckmans Uitgevers

D/2021/7104/36
ISBN 978 94 6383 308 0
NUR 283

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Meer over Marc de Bel op www.belirium.be

Marc de Bel
Oom Harry
en de
Mini Miss

P E L C K M A N S

Voorwoord

Beste lezer

Op lezingen wordt mij vaak gevraagd waar ik mijn inspiratie vandaan haal. Ik *haal* niets, alle ideeën komen vanzelf naar me toe, als atalanta's naar rijpe pruimen en nachtvlinders naar een lichtje. Ze vallen mij zomaar in de schoot. De ideeën, niet de atalanta's of de nachtvlinders. Dat is geen toeval, maar een *toeval*, want ik ben nu eenmaal een schrijver. En schrijvers valt vaak zomaar van alles toe. Schrijvers kijken ook met andere ogen naar de dingen en leggen voor de hand of minder voor de hand liggende verbanden.

Neem nu dit boek.

Op het vrienden- en familiefeestje ter gelegenheid van mijn vijfenzestigste verjaardag trok ik een fles Chateau de Bel open, de wijn waarvan je hiernaast een foto ziet.

'*Mis en bouteille au chateau*' las ik op de kurk.

Dat betekent, voor wie nog geen lessen Frans heeft gehad (trouwens ook voor zij die wél al een mondje Frans spreken), dat de wijn op het kasteel zelf is gebotteld, op flessen getrokken.

Nu had ik *toevallig* (?) die ochtend in de krant een stukje gelezen over een voormalige Miss België die een chique winkel van badpakken had opgestart, maar failliet was gegaan. Een Miss op de fles dus.

Ik zag het plaatje zo voor mij: een (mini) **Miss** in een **fles** ergens in een donkere spinnenwebbenkelder van een oud, spooky **Frans kasteel** ...

Miss *en* bouteille *au* chateau.

En dan had ik nog niet eens van de wijn geproefd.

Dit is een verhaal over Hanne, Timmy en hun lieve, maar niet bijster handige oom Harry die we hebben leren kennen in het boek *OOM HARRY en de KNETTERKWABMACHINE*. Daarin hebben we ook kennisgemaakt met Professor Knetter, de geniale, maar geflipte professor die met zijn fameuze Knetterkwabmachine de herseninhoud van oom Harry verwisselde met die van een kater. Gelukkig is de behandeling na zes maanden helemaal uitgewerkt. Of toch zo goed als ...

Professor Knetter en zijn hulpje Knoddel lijken intussen al een hele tijd van de aardbol verdwenen. Maar dat is, zoals je in dit boek kunt lezen, niet het geval. Goed verscholen in de donkere kelder van een oud kasteel, ergens diep in Frankrijk, werkt het genie aan een nieuwe, alweer knettergekke uitvinding. Daarover en over nog veel meer gaat dit boek.

Je kunt het perfect lezen zonder dat je het eerste boek hebt gelezen. Als je dat niet hebt gedaan, volgen hier alvast een kiekje en een korte beschrijving van de personages.

Voor zij die het eerste boek wel al hebben gelezen, is dit vast een prettig gestoord weerzien.

Voor mij ook trouwens.

Veel leesplezier!

MARÇ

Hanne Van Piep

Dat ben ik. Paps vindt mij een pietermeid en voor geen kleintje vervaard. Hij heeft gelijk: ik ben dol op spanning, avontuur en chocolade met noten. Later word ik onderwijzeres. Ik heb een broer: Timmy.

Mijn hobby's zijn toneelspelen, geschiedenisboeken lezen en in kringwinkels op zoek gaan naar leuke spulletjes. Mijn droom: lesgeven in het vierde leerjaar, het liefst in een kleine school.

Mijn broer. Toffe kerel, elf jaar, een jaartje jonger dan ik, maar ongeveer even groot. Kan gerust elke dag spaghetti eten en is dol op griezelfilms met veel ketchupbloed, zombies, vampiers en hulpeloze meisjes die moeten worden gered uit de vlijmscherpe klauwen van het monster van dienst.

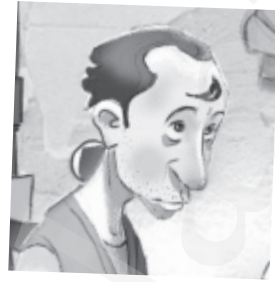
Hobby's: voetballen en Sterre, het nieuwe buurmeisje, bekluren met paps sterre(n)kijker. Maar dat laatste geeft hij niet toe.

Droom: Rode Duivel worden. Of popzanger. Maar het liefst allebei.

Timmy Van Piep

Onze oom. Heerlijk maffe kerel. Beschouwt zichzelf als de Grootste (Winkel)detective Aller Tijden Ter Wereld en Omstreken. Is echter niet moeders slimste en ook niet de *handigste* Harry. Was ooit proefkonijn bij het uittesten van de beruchte Knetterkwabmachine, waarbij de inhoud van zijn hersenen tijdelijk (zes maanden) werd verwisseld met die van een kater. Echt helemaal goed is het daarna niet meer gekomen. Vooral zijn geheugen, dat al niet zijn sterkste punt was, heeft een flinke knauw gekregen. Zo herinnert hij zich zo goed als niets meer van wat er met hem destijds in Villa Fargo is gebeurd. Verlekkerd op melk en vis.

Harry Van Piep

Hobby's: cactussen kweken, gokken en foto's van film-actrices in badpak verzamelen. Hoe ouder, hoe liever. De foto's, niet de meisjes. Is erg trots op zijn verzameling zeldzame, oude Toppan-Top-Stereopostkaarten¹.

Droom: blijft hardnekkig hopen ooit het meisje van zijn dromen te ontmoeten, het liefst zo snel mogelijk.

¹ Toppan-Top-Stereopostkaarten: postkaarten van filmsterren en modellen die van pose veranderen als je de kaart beweegt.

Professor Knetter

Werenfried Albert Cornelis Knetter of W.A.C. Knetter, Wacko voor de vrienden die hij niet heeft. Dolgedraaide geleerde. Ook wel *idiot savant*, of geleerde dwaas, genoemd, met narcistische trekjes. Zo luistert hij alleen maar naar de liedjes van The Beatles, waarvan hij alle teksten uit het hoofd kent, lust hij enkel koffie-

koeken van Boulangerie Dupain, vindt hij zichzelf het Grootste Genie sinds het Ontstaan van de Mensheid en gaat hij elke avond om precies elf minuten over elf naar bed. Uitvinder van onder andere de Knetterkwabmachine, het Superkinddrankje, de Knetterstraler, de Shampoo voor Kaalkoppen (de grootste commerciële flop uit de geschiedenis), de Handgranaatappel (dodelijke fruitbom) en de Tomaatjesharing (een haring met ketchupsmaak, die is gekweekt met enkel tomaten, maar nog niet op de markt is gebracht omwille van de vreemde reacties bij de proefpersonen, van wie sommigen een onhoudbare drang voelen om te likken aan alles wat rood is).

Werkt volgens goed ingelichte bron momenteel dag en nacht in het geheim aan een nieuwe, geniale uitvinding. Echter niet meer in zijn landhuis, Villa Fargo in België, maar in de kelder van een eeuwenoud, vervallen, Frans kasteel, Chateau de Bel de Bouvrie de Casenave in Saint-Diable-sur-Sang, dat hij van zijn enige, onlangs overleden schatrijke suikertante Antoinette de Bel de Bouvrie de Casenave heeft geërfd.

Hobby's: boeken over ufo's, aliens, vroege en buitenaardse beschavingen. Heeft daar echter maar weinig tijd voor, want zijn brein is dag en nacht bezig met het uitvinden van de bizarste machines. Ontspant zich door elke avond samen met zijn hulpje,

Knoddel, een of meer van de vele flessen wijn uit de kelder van Chateau de Bel soldaat te maken, koffiekoeken te eten en naar The Beatles te luisteren.

Droom: ontvoerd worden door aliens, zodat hij zich kan verdiepen in hun buitenaardse technologieën, het liefst zo snel mogelijk.

Hulpje van professor Knetter en

vaak ook diens proefkonijn. Reus van een kerel. Ruwe bolster met blanke pit, waar echter meer dan één ferme hoek af is. Is gelukkig niet meer die vreselijke griezel die hij vroeger was. Als jongeman was hij perfect normaal, al schreef hij

wel een tijdje kinderboeken. Maar dat was voor professor Knetter bij een van zijn proeven, op zoek naar de fameuze Knetterhersenkwab, de schedel van de arme kerel afnam en achterstevoren op zijn hoofd zette. Is naast de barbiepop die hij als kind van zijn moeder heeft gekregen, ook dol op rode wijn en marsepeinen paaseitjes, gelukkig niet langer meer op versgeperst caviasap.

Hobby's: spelen met zijn knuffel Lupje en met Babie, zijn plukversleten barbiepop, en kijken naar de soaps op *Hielahiep Television*, de populaire Hawaïaanse tv-zender die vooral na middernacht wereldwijd druk wordt bekeken.

Droom: eruitzien zoals Ken, de vriend van Barbie, het liefst zo snel mogelijk.

Knoddel

De artiestennaam van Anne Condael. Voormalige juf van een vijfde klas in een lagere school. Won vreemd genoeg en ondanks haar eerder kleine gestalte (1 meter 62 cm), op haar achttiende de Barbie-lookalike wedstrijd en veranderde haar naam nadat ze een jaar later werd gekroond tot Miss België.

Anna Conda

Kort daarna opende ze een chique winkel van badpakken, die echter al gauw weer de deuren sloot. Verdient sindsdien, naast het acteren in enkele Vlaamse tv-series, het beleg op haar boterham met acteren en figureren in promospotjes voor fitnessstoestellen, tandpasta, plattekaas, dure wijnen, pralines, kattenbrokken en andere lekkere dingen.

Hobby's: uit eten gaan, reizen en lezen, vooral detective-romans.

Droom: ondanks haar iets te kleine gestalte wil ze het graag zo snel mogelijk schoppen tot Miss World en een wereldberoemd topmodel en een alom bewonderde filmster worden, zoals haar grote idool, Naomi Watts.

DEEL 1

Zaterdag 6 juli, 21.30 uur
Vlaanderen, Houtegem
Walnotenlaan 1127

*Waar we vluchtig kennismaken met
de hoofdrolspelers van dit verhaal,
HANNE en TIMMY, hun ouders en
Einstein, de hond van de bureu. En via
de tv met ANNA CONDA, de huidige
Miss België, en enkele van de zonet
genomineerde Miss Belgiëfinalistes.*

1

Miss België

‘Weten jullie al wat jullie allemaal in New York gaan bezoeken, paps?’ vraagt Timmy.

‘Ja, dat ligt allemaal vast. Het reisbureau heeft dat voor ons geregeld. De hele trip is al mooi uitgestippeld. Staat allemaal daar op die papieren.’

Timmy graait het pak papier van de salontafel en leest hardop wat er bij de foto’s staat.

‘Vrijheidsbeeld ... Central Park ... 9/11 Memorial ... Chinatown ... Empire State B...’

Einstein, de hyperkinetische hond van de burens, begint als een gek te blaffen.

‘Blij dat ik een week van die rothond verlost ben’, moppert mams. ‘Hopelijk zit er in ons hotel ook niet zo’n kefferbeest’, wenst paps.

‘Anders wring ik dat mormel wel de nek om’, gromt mams korzelig, terwijl ze haar volle honderdeenentwintig kilogram uit de sofa hijst en naar de koelkast sloft.

Ze is nog altijd niet gekomen van het telefoontje dat ze daarnet kreeg van haar vriendin Kimberly, met wie ze elke

week, na de bijeenkomst van de *Weight Watchers*², uitgebreid taartjes gaat eten.

Timmy en ik zouden een week bij haar intrekken, terwijl paps en mams New York bezoeken. Maar de pechvogel zakte deze middag bij het zemen van de ruiten van haar veranda door het trapladdertje en ligt nu met een gescheurde pinknagel, een gebroken been en een zware hersenschudding in het ziekenhuis.

Mams heeft nu dus een groot probleem, want buiten oom Harry is er niemand bij wie wij kunnen gaan logeren. En dat is, na het avontuur met de Knetterkwabmachine, wel het allerlaatste wat ze wil. Maar ze heeft geen andere keuze. Even heeft ze overwogen om ons een weekje alleen thuis te laten. Maar dat vindt paps dan weer niet verantwoord. Ook al zijn we geen kleuters meer. We zouden trouwens wel degelijk ons plan kunnen trekken en elke dag lekker spaghetti, pannenkoeken, omeletten en frieten eten, want dat kan ik allemaal zonder problemen klaarmaken. Timmy en ik hebben helemaal geen bezwaar om een weekje bij oom Harry te gaan logeren, integendeel. Dat vinden we keitof. Wij zijn gewoon knoedeldol op onze weliswaar wat onhandige, niet al te snuggere, maar superlieve oom. Met hem gebeurt er altijd van alles. Het lijkt wel alsof hij het avontuur en het ongeluk aantrekt. Bovendien zijn we zo ook een weekje verlost van dat kefbeest van hiernaast. Die

² *Weight Watchers* is een dieetprogramma dat in groepsverband wordt gevolgd waarbij de deelnemers elkaar wekelijks ontmoeten om elkaar te steunen en ervaringen uit te wisselen.

poedelige blafferd houdt ons nu al wekenlang elke nacht uit onze slaap. Vooral de laatste nachten, nu het vollemaan is. Die idioot denkt allicht dat die lichtgevende pannenkoek in de lucht een ufo of een Russisch ruimteschip is dat hier Tsjernobylgewijs alles komt radioactiveren.

Timmy en ik hebben al van alles geprobeerd om de lawaai-maker het zwijgen op te leggen. Even leek het te lukken toen we hem vanop mijn kamer een worst boordevol slaap-tabletten toewierpen. Een paar uur bleef het heerlijk stil. Maar zodra de pillen waren uitgewerkt en de schone slaper weer ontwaakte, blafte hij weer des te heviger de hele buurt wakker. Alsof hij per se de verslapen tijd wilde inhalen.

‘Het mysterie van de rollende stenen is opgelost’, zegt de man met de lange grijze baard op tv. ‘Wetenschappers breken zich al jaren het hoofd over de stenen en rotsblokken die nog nooit iemand heeft zien bewegen, maar aan de sporen te zien, zich toch soms over honderden meters verplaatsen. Blijkbaar ligt de oorzaak in het trillen van de aarde op die licht hellende hoogvlaktes. De stenen ...’

‘Wanneer vertrekken jullie nu weer precies, paps?’

‘Overmorgen om halfzeven stijgt ons vliegtuig op in Zaventem. Ongeveer acht uur later zetten we dan, net als Columbus, voor het eerst onze voeten op Amerikaanse bodem.’

‘Met het verschil dat Columbus niet aan land ging in New York, maar op een van de Bahama-eilanden’, merk ik fijntjes op. ‘New York heette vroeger trouwens Nieuw-Amsterdam, maar is later door de Nederlanders verkocht aan de Engelsen. Of liever: verplicht geruild met Suriname, waardoor ...’

Mams ploft weer op de sofa voor de tv, met de kilo pralines

die ze deze middag heeft gekocht en waarvan ze intussen al de helft naar binnen heeft gewerkt, en zapt gelijk de gebaarde geoloog van het scherm.

‘Om halfzeven ...’, denkt Timmy hardop. ‘Dan moeten we wel vroeg uit de veren.’

‘Inderdaad’, knikt paps. ‘Het is bijna een halfuur rijden tot bij oom, in Kruisem. En van daar nog een uur naar de luchthaven.’

‘Dat betekent dat wij hier dan al om vijf uur moeten vertrekken!’

‘Nog vroeger. We moeten immers anderhalf uur op voorhand inchecken.’

‘Oeps!’ schrikt Timmy. ‘Dan betekent dat dat wij al om drie uur uit ons ...’

‘Moet je al die snijbonen zien’, zegt mams, terwijl ze smalend naar het scherm wijst en een praline in de vorm van een slakkenhuis in haar mond stopt. ‘Die meisjes lijken net allemaal plastic barbiepoppen. En die presentatrice nog het meest.’

’Goeieavond, mensen hier in de zaal en kijkers thuis. De race naar mijn kroontje begint’, zegt Anna Conda, de regerende Miss België die vaak ook de ‘Barbie van België’ wordt genoemd en vanavond blijkbaar de presentatrice van dienst is.

Ze glimlacht breed naar de camera.

‘De organisatie heeft gisterenavond uit meer dan tweehonderd kandidaten de tweëndertig finalistes gekozen. Onder hen onder andere een onlinester, een cheerleader, een dierenrechtenactiviste en een kleindochter van een Congolese president. Slechts eentje kan de fakkel van mij overnemen.’

De camera glijdt over zes stralende jonge vrouwen in de

fleur van hun leven. Ze dragen allemaal eenzelfde lila bloemenkleed met een diep décolleté en paraderen een voor een voorbij de camera.

‘Vanavond maken we alvast uitgebreid kennis met Inara, Nisa, Selena, Pauline, Laura en Celine.’

‘Op een na allemaal blondjes’, stelt paps vast.

‘Of geblondeerd’, merkt mams op, terwijl ze een grote witte praline met een hazelnoot erop naar binnen werkt.

‘Die zijn nog niet *Miss ...*’ ginnegapt paps. ‘Ik geef Celine en Inara de grootste kans. Al mag er bij die laatste gerust nog een kwart kilootje af.’

Mams werpt de keurder een niet mis te verstane blik toe, draait meewarig met haar ogen en vist een marsepeinen hartje uit het doosje met pralines.

‘Dag, Pauline. U bent de oudste van de zes kandidates die we vanavond aan de mensen in de zaal en de kijkers thuis voorstellen.’

‘Ja, dat klopt’, glimlacht de finaliste een perfect, tandpastawit gebit bloot.

‘Vertel eens: wie is Pauline Nollens?’

‘Ik ben vijftwintig, ik woon in Evergem, ik heb een diploma woordkunst en volg al acht jaar pianolessen. Momenteel werk ik mee aan een 3D-animatiefilmproject van de Boe...’

Einstein begint weer nijdig en deze keer wel erg luid te keffen.

‘Getver’, vloekt mams. ‘Die rothond begint almaar vroeger met zijn vollemaansserenade.’

Ze zet het volume van de tv op maximum, mietert het lege pralinedoosje naast de familieflles cola op de salontafel en vleit zich behaaglijk in de sofa.